

den; men jeg er overbevist om, at den let lader sig fyldestgjøre af en Mand, der i den Grad er inde i Sagerne som Finantsministeren. Efterat vi have faaet en Finantsminister, der i saa mange Aar har været Thingets Repræsentant i denne Sag, der har hørt de Meninger, vi have fremsat, og kjender bedre til Sagen end nogen Anden, haaber jeg, at dette Ønske lettere vil kunne opfyldes end tidligere. Jeg henstiller imidlertid ganske til den ærede Ministers Belvilie, om han vil imødefomme det anførte Ønske; men jeg troer, at han vilde faae Tak derfor ikke blot af mig, men af Landet i det Hele, idet man derved vilde faae en lettere Afgang til at kjende vort hele Statsmaskineries Beføstning.

Der er ogsaa et andet Punkt vedrørende Formen af Finantsloven, som jeg vil tillade mig at omtale, og som det er mig kjært at kunne bringe paa Bane i dette Dieblift, da vi netop have den Mand til Finantsminister, som vi have. Den nuværende Finantsminister har tidligere udtalt sig angaaende de separate Fonds. Saavidt jeg erindrer, tillod jeg mig forrige Aar endog at oplæse, hvad den nuværende Minister i sin Tid havde sagt derom, og skal i saa Henseende ikke nu trætte Thinget, men blot henvise dertil. Jeg vil kun minde om, at Ministeren dengang gjorde opmærksom paa, at der var separate Fonds, som efter deres hele Natur ikke burde vedblive at være det og ikke være Andet end et Slags Bundfald, kan jeg sige, fra tidligere finantstuelle Forestillinger, fra hvilke man nu ganske var kommen bort. Jeg vilde ønske, at man paa et Punkt, hvor der ikke er nogen reel Banfælighed derved, vilde gaae over til at faae Forholdet bragt i Overensstemmelse med de nu gjældende finantstuelle Grundsætninger. Hvormeget kunde der f. Ex. ikke spares i Bestyrelsesomkostninger, naar man henlagde Alt, hvad der kan kaldes Godsbestyrelse, under eet Comptoir, istedetfor at man nu har det adskilt paa flere Steder? Dette er blot et Exempel, jeg i saa Henseende skal nævne. Jeg skal ikke tale om, at der paa

mange Steder opretholdes den falske Forestilling, at Staten staaer i et andet Forhold til Eiendomsretten over disse Fonds end ligeoverfor al anden Statsæiendom; men saadanne Fordomme bør dog, forekommer det mig, forsvinde i vore oplyste Tider. Vi have allerede gjort mange Skridt, som lette en Afgjørelse i den Retning, jeg her har omtalt, idet man har fundet sig berettiget til at anvende Overfludene af disse separate Fonds til mere almindelige Formaal eller andre Statsøiemed end dem, man ellers haandhæver, at de særlig ere bestemte til. Alt, hvad jeg her har udtalt, er dog ingenlunde sagt for at komme med nogen Bebreidelse overfor den ærede Minister; jeg erkjender ganske, at det, naar man saa nylig har hørt op med at holde Rigsdag og saa snart skal dertil igjen, ikke er Diebliftet, til at den Slags Forandringer kan foregaae; det kræver altid Tid og nogen Overveielse, inden man gaaer dertil, selv om der ikke er Principstridigheder tilstede, idet man jo dog kan have forskjellige Meninger med Hensyn til enkelte af disse Poster. Jeg gjør derfor kun den Henstilling til den ærede Minister, at han, forsaavidt hans Indflydelse paa Finantserne maatte være længe, hvilket skulde være mig kjært, vil tage dette Punkt under Overveielse.

Af det Foredrag, hvormed den ærede Minister indledede Finantslovens Forelæggelse, er der endnu et Par Uttringer, som jeg vil tage mig den Frihed at omtale. Der er dertil anstillet forskjellige Betragtninger over Balancen i det her forelagte Finantslovsforslag, men den ærede Minister har dog, som Alle vide, ikke selv været blind for, at det er noget mere Tilsyneladende end noget Virkeligt, der her er tilstede som Balance. Den ærede Minister har ogsaa anvendt store Bestræbelser for ikke at overdrive den gunstige Stilling, og jeg skal saaledes som Exempel nævne, at han har gjort opmærksom paa, at man ikke ved en rolig Bedømmelse af Balancen bør regne de Totrediede af det hele Udbytte af den extraordinaire Skat til Indtægt i det forestaaende Finantsaar,